

Отъ много грозота —
Тозъ човеckъ е хубавецъ!

4.

За П o e т a Z.

Върху Парнаса нѣщичко сегисъ-тогисъ блѣстука,
Позаприличва на звѣздыца . . .
— Бе то е наший Гица,
Парнаската свѣтулка!

XLVII.

Надписъ

Надъ входа на народн. Библиотека.

(Проектъ,)

Блаженни сѫ
нищитѣ духомъ! . .
Сиасителътъ.

Приятелю, чети,
Но хубаво помни

Че здравий разумъ струва, самъ, Библиотѣки двѣстѣ,
Че най-добрить книги сѫ поля цвѣтисти, лѣтѣ,
Че въ гѣститѣ тьми стои всевѣчното спасенѣе
На слабоумний човеckъ,
И най-подирѣ, че противъ горчивото сѣмнѣнѣе
Невѣдението е най добрия лѣкъ.

XLVIII.

Изъ „Албума“
На една Госпожа,
„Отломки“

Зашо не те познавахъ азъ, по-рано? . .
Зашо си исхабихъ сърцето съ друга
Жена, коварно сѫщество, презрѣно,
Нитѣ любовница, нитѣ съпруга? . .